

РЕШЕНИЕ

№ 24028

гр. София, 11.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
публично заседание на 03.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5574** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Производството по делото е образувано по подадена жалба от И. И. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу неоснователно бездействие от кмета на [община] да изпълни задължението си по чл. 61 АПК по връчване и изпълнение на Заповед № 1624/30.08.2024 г., издадена от кмета на [община].

В жалбата са изложени съображения за основателността ѝ. Посочено е, че със Заповед № 1624/30.08.2024 г., издадена от кмета на [община], П. Д. П. е задължен в 30 дневен срок от получаване на заповедта, да предприеме действия по възстановяване на незаконно изместена от него ограда в съседен имот – УПИ V-319, собственост на жалбоподателя и нейната майка. Въпреки, че от постановяване на заповедта е минал дълъг период от време, жалбоподателят няма информация дали същата е връчена и дали е влязла в сила. Моли за осъждане на ответника да предприеме действия по връчване на заповедта, както и да предприеме действието, предвидено в заповедта.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и моли съда да установи незаконосъобразността на бездействието на кмета [община], като го задължи да изпълни задължението си по изпълнение на заповедта, както и да представи официален отговор как се развило действието по преписката.

Ответната страна - кмета на [община], чрез процесуалния си представител адв. И. Ц., е взел становище по жалбата, с което я оспорва като неоснователна. Излага становище, че заповедта е връчена, с което е изпълнил задължението си по чл. 61, ал. 1 от АПК. Навежда доводи, че искането да бъде задължен административен орган да изпълни фактическото действие,

предвидено в заповедта е недопустимо и не е предмет на защита в исковото производство по реда на чл. 256 от АПК. Моли да бъде присъдено адвокатско възнаграждение.
В съдебно заседание не се представлява.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По повод жалба, с вх. № 94-М-481/09.11.2023 г. от М. Г. К. и И. И. И., кметът на [община] е издал заповед № 1624/30.08.2024 г., с която е наредено на П. Д. П., собственик на УПИ-30, кв. 5 по ПУП на [населено място], на основание чл. 195, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 и чл. 196, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ, в 30 дневен срок от получаване на заповедта да възстанови незаконно изместена от него с 1.50 м. прозирна ограда в съседния имот - УПИ V-319, собственост на М. Г. К. и И. И. И., съгласно НА № 67/1988 г. В заповедта е посочено още, че прозирната ограда е необходимо да бъде поставена по регулационната линия между УПИ VI-30 и УПИ V-319, кв. 5 по ПУП на [населено място], съгласно регулационния план на [населено място]. Със заповедта е указано на адресата, че при неизпълнение на посочените задължения в указания срок, на основание чл. 196, ал. 5 и ал. 6 ЗУТ, работите по изпълнението на заповедта ще бъдат извършени от [община].

Заповед № 1624/30.08.2024 г. на кмета на [община] е връчена лично на нейния адресат П. П. на 19.11.2024 г.

С писмо изх. № 94-М-481/30.08.2024 г., кметът на [община] е уведомил главния секретар на Областна администрация на Софийска област за издадената заповед.

И. И. е отправила запитване до кмета на [община], с вх. № 94-М-481/02.10.2024 г. относно връчването на заповед № 1624/30.08.2024 г. на нейния адресат.

На 24.10.2024 г. е извършена проверка от длъжностни лица на място относно изпълнението на заповед № 1624/30.08.2024 г., като е установено, че П. П. не е открит на адреса, по информация от съседи същият често боледува и рядко посещава вилата. Констатациите са отразени в Констативен протокол от 24.10.2024 г.

Проверки от длъжностни лица на място в УПИ VI-30, кв. 5 по плана на Гара Бов, [община] за изпълнението на заповед № 1624/30.08.2024 г., са извършени и на 18.12.2024 г. и 31.03.2024 г., за което са съставени Констативни протоколи от съответните дати. В КП е отразено, че няма признаци имотът да е обитаван и няма наличен телефон на П. П..

На 20.03.2025 г. и на 08.04.2025 г., жалбоподателката е изпратила две запитвания по електронната поща до кмета на [община], с копие до Областна администрация на Софийска област, за установяване дали е обжалвана връчената заповед № 1624/30.08.2024 г., както и дали е влязла в законна сила.

С писмо изх. № И-00-4#2/28.04.2025 г., от Областен управител на Софийска област заповедта до кмета на [община] е изискана информация по процедиране на административната преписка по издадената заповед № 1624/30.08.2024 г.

На 20.05.2025 г., И. е подала жалба с вх. № 3336/20.05.2025 г. по описа на Административен съд София - област, срещу бездействие на административен орган - кмет на [община] на осн. чл. 257 от АПК. С определение № 727/23.05.2025 г. по адм.дело № 558/2025 г. на АССО, делото е изпратено на АССГ по подсъдност.

По делото е представена заповед № 20/05.01.2024 г. на кмета на [община], в която съгл. т. 2, зам.-кметът на общината е оправомощен да изпълнява правомощията по ЗМСМА.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна

проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е незаконосъобразно бездействие на кмета на [община], да изпълни задълженията по чл. 61, ал. 1 от АПК, както и бездействието да изпълни фактически действия по изпълнение на заповед № 1624/30.08.2024 г. на кмета на [община].

Жалбата е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице жалбоподател в производството по установяване и издаване на заповедта за възстановяване на незаконно изместената ограда. Съобразно разпоредбата на чл. 256, ал. 1 от АПК, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

Компетентен да се произнесе по подадената жалба срещу неоснователно бездействие на кмета на [община] е АССГ, тъй като постоянният адрес на жалбоподателката е в [населено място], поради което с жалбата е сезиран надлежният орган.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Жалбоподателката моли за защита срещу неоснователно бездействие за изпълнението на задължение, произтичащо от нормата на чл. 61, ал. 1 от АПК, а именно административният орган да извърши надлежното съобщаване на административният акт, по реда на чл. 18а в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството. Моли също така за осъждане на ответника да предприеме действия по връчване на заповедта, както и да предприеме действието, предвидено в заповедта по нейното изпълнение.

Защитата срещу незаконосъобразните бездействия е разписана в чл. 256 от АПК. Както бе посочено по-горе, съгласно нормата на чл. 256, ал. 1 от АПК, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. В ал. 2 на чл. 256 от АПК е посочено, че неизвършването на фактически действия, които административния орган е длъжен да извърши по силата на закона, подлежат на оспорване в 14-дневен срок. Фактическият състав на цитираните две правни норми включва наличие на задължение за административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт или след сезиране от заинтересована страна, да извърши конкретни фактически действия при проявлението на определен юридически факт и съответно бездействието на административния орган – неизвършването на тези действия. Бездействието е липса на физическа изява на действие, което следва да се извърши по силата на закона. Т.е., защитата срещу неоснователните бездействия от страна на административен орган е уредена в две хипотези. Предмет на осъдителния иск по чл. 256, ал. 1 и чл. 256, ал. 2 АПК е правото на лице или организация на конкретни фактически действия от административен орган, за които органът е задължен пряко от закона или пък е бил сезиран от лицето. Разликата между двете разпоредби се изразява в наличието на пряко задължение от правна норма, като и в двата случая се касае за фактически действия.

В конкретния случай, съдът намира, че макар да е налице първата от двете хипотези по отношение на първото искане - наличие на задължение произтичащо от разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от АПК, не е налице бездействие от страна на кмета на [община] да изпълни произтичащото от закон задължение за надлежно съобщаване на заповед № 1624/30.08.2024 г. на кмета на [община] на адресата. Задължението за съобщаване на издадения административен акт

е предвидено в чл. 61, ал. 1 от АПК, т.е. касае се за фактическо действие, което административният орган е длъжен да извърши по силата на закона, респ. произтичащо пряко от нормативен акт.

От събраните по делото доказателства обаче, безспорно се установява, че искането на И. за търсената защита по делото е неоснователно. Видно е от съдържащата се в преписката обратна разписка, че заповед № 1624/30.08.2024 г. на кмета на [община] е съобщена на адресата на 19.11.2024 г. Ответникът е изпълнил задължението си по чл. 61, ал. 1 от АПК, като е извършил съобщаването. В тази връзка, жалбата в тази част е неоснователна.

Неоснователно е второто твърдение на И., че ответника бездейства относно изпълнението на предвиденото в заповедта.

Както бе посочено, защитата, която законодателят дава с производството по реда на Глава П., раздел Втори от АПК, е срещу неизвършване на фактически действия, които административният орган е задължен да извърши по силата на закона. Тази защита може да търси само правен субект, който твърди, че притежава нормативно уредено изискуемо притезание срещу административния орган, който не е изпълнил произтичащо от закона свое задължение. Последното трябва да произтича пряко от правна норма при настъпване на предвидения с нея юридически факт, без да е необходимо издаване на административен акт за възникването на това задължение, определянето на съдържанието му или като изпълнително основание. Т.е., предмет на оспорване по реда на Глава П., Раздел Втори от АПК могат да са само бездействия, които се състоят в неизвършване на фактически действия от административния орган, пряко дължими по закон, без да е необходимо да се издава или изпълнява какъвто и да е опосредяващ ги административен акт. Съдебната практика константно приема, че по този ред не може да се търси защита срещу неизпълнение на задължения на административния орган за волеизявления, т.е. за издаване на административни актове. Неизпълнението им може да се преодолява по реда на оспорването на обявените с чл. 21, ал. 1 от АПК за индивидуални административни актове и откази за издаване на такива.

В конкретния случай, предприемането на действия по чл. 196, ал.5 и ал.6 ЗУТ са задължения, които не произтичат пряко от закона. Това задължение за органа е опосредено от влизане в сила на заповедта, липсата на доброволно изпълнение на предписаното със заповедта от задълженото лице и предприемането на редица действия, в това число издаването на административни актове за изпълнение на заповедта. Т.е., това задължение за действие не е за фактическо действие, а за правно такова. А освен това, задължението за предприемане на действия по чл. 196, ал.5 и ал.6 ЗУТ, произтичат от административния акт и по-конкретно от установяване на липсата на неговото доброволно изпълнение. Фактическото изпълнение на тази заповед е опосредено от издаването на административни актове, поради което не може да се приеме, че се касае за незаконосъобразно фактическо бездействие за изпълнение на заповедта. Поради изложеното, по това искане от жалбоподателя, разпоредбата на чл. 256 АПК е неприложима.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав намира, че кметът на [община] не е незаконосъобразно бездействал, както да изпълни задълженията си по чл. 61, ал. 1 от АПК, така и да изпълни фактическо действие, предвидено в Заповед № 1624/30.08.2024 г., издадена от кмета на [община]. Не е налице неизпълнение на задължения за фактически действия. Поради изложеното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

Предвид изхода на делото, на жалбоподателите не се дължат разноски.

Ответникът претендира разноски за адвокатско възнаграждение, като предвид изхода на делото такива му се дължат. Процесуалният представител на ответника е направил искане за присъждане

на разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. Същото е в минималния размер, определен в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2024 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Поради което съдът намира, че следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 256, ал. 3 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. И., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу неоснователно бездействие от кмета на [община] да изпълни задължението си по чл. 61 АПК по връчване и изпълнение на Заповед № 1624/30.08.2024 г., издадена от кмета на [община].

ОСЪЖДА И. И. И., с ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на [община] сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: